

ՍՈՒՐԲ ԳԷՈՐԳ ԵԿԵՂԵՑԻ
ST. KEVORK ARMENIAN CHURCH

ԿԻՐԱԿՆՕՐԵԱՅ ԹԵՐԹԻԿ

Sunday Bulletin

ԿԻՐԱԿԻ, Նոյեմբեր 24, 2019

SUNDAY, November 24, 2019

9215 SE Church St., Clackamas, OR 97015

ՃԱՇՈՒ ԱՎԵՏԱՐԱՆ

Դուկաս 12:13-31

Ժողովրդի միջից մեկը նրան ասաց. «Վարդապե՛տ, ասա եղբորդ որ ծառանգութիւնը ինձ հետ բաժանի»: Եւ նա նրան ասաց. «Ո՛վ մարդ, ինձ ո՛վ դատաւոր կամ բաժանարար կարգեց ձեր վրայ»: Ապա ժողովրդին ասաց. «Տեսէք, որ զգոյշ լինէք ամէն տեսակ ագահութիւնից, որովհետեւ մարդու կեանքը իր կուտակած հարստութեան մէջ չէ»: Եւ նրանց մի առակ պատմեց ու ասաց. «Մի մեծահարուստի արտերը առատ բերք տուեցին. Եւ նա խորհեց իր մտքում ու ասաց. «Տեսնեմ ինչ կարող եմ անել, քանի որ բերքս կուտակելու տեղ չկայ: Գիտեմ, - ասաց նա, - թէ ինչ պէտք է անեմ. Կը քանդեմ իմ շտեմարանները եւ աւելի մեծերը կը շինեմ ու այնտեղ կը հաւաքեմ ցորենը եւ իմ ամբողջ բարիքները. Ու ինքս ինձ կ'ասեմ՝ ո՛վ մարդ, շատ տարիների համար ամբարուած բազում բարիքներ ունես, հանգի ստ արա, կէ՛ր, խմի՛ր եւ ուրա՛խ եղիր»: Աստուած նրան ասաց. «Անմի՛տ, հէնց այս գիշեր հողիդ քեզնից պահանջելու են, իսկ ինչ որ պատրաստել ես, ո՛ւմն է լինելու»: Նոյնպէս է նաեւ նա, ով իր անձի համար գանձ կը հաւաքի եւ Աստուծով չի հարստանայ»: Եւ իր աշակերտներին ասաց. «Դրա համար էլ ասումեմ ձեզ. Հոգ մի՛ արեք ձեր հոգու համար, թէ ինչ էք ուտելու, ոչ էլ մարմնի համար, թէ ինչ էք հագնելու, որովհետեւ հոգին առաւել է, քան կերակուրը, եւ մարմինը՝ քան հագուստը: Նայեցէ՛ք ագռաւներին, որոնք ո՛չ սերմանում են եւ ո՛չ չինձում, որոնք ո՛չ շտեմարաններ ունեն եւ ո՛չ էլ ամբարներ, բայց Աստուած կերակրում է նրանց. որքա՛ն եւս առաւել ձեզ, որ շատ աւելի յարգի էք, քան թռչունները: Ձեզնից ո՛վ, հոգս անելով, կը կարողանայ իր հագուստի վրայ մէկ կանգուն աւելացնել: Արդ, եթէ փոքր բանի մէջ աճարող էք, այլ բաների համար ինչո՞ւ էք հոգս անում: Նայե՛ք շուշանին՝ ինչպէս է աճում. ո՛չ աշխատում է եւ ո՛չ հիւսում: Ասում են թէ՛ Սողոմոնն իսկ իր ամբողջ փառքի մէջ նրանցից մէկին մտքով հազնուեց: Իսկ եթէ խտոր, որ այսօր բաց դաշտի մէջ է, իսկ վաղը հնոցը նստուելու, Աստուածայդպէ՛ս է հազցնում, որչա՛փ եւս առաւել ձեզ պիտի հազցնի, թերահաւատներ: Եւ դուք մի՛ մտահոգուէք, թէ ի՛նչ էք ուտելու կամ ի՛նչ էք խմելու, եւ մի՛ մտատանջուէք, որովհետեւ այդ ամէնը աշխարհի հեթանոսներն են, որ փնտռում են: Իսկ ձեր Հայրը գիտէ, որ այդ ամէնը պէտք է ձեզ: Այլ դուք հետամո՛տ եղէք Աստծու արքայութեանը, եւ այդ ամէնը աւելիով կը տրուի ձեզ»:

GOSPEL READING

Luke 12:13-31

Then one from the crowd said to Him, “Teacher, tell my brother to divide the inheritance with me.”

But He said to him, “Man, who made Me a judge or an arbitrator over you?” And He said to them, “Take heed and beware of covetousness, for one’s life does not consist in the abundance of the things he possesses.”

Then He spoke a parable to them, saying: “The ground of a certain rich man yielded plentifully. And he thought within himself, saying, ‘What shall I do, since I have no room to store my crops?’ So he said, ‘I will do this:

I will pull down my barns and build greater, and there I will store all my crops and my goods. And I will say to my soul, ‘Soul, you have many goods laid up for many years; take your ease; eat, drink, and be merry.’” But God said to him, ‘Fool! This night your soul will be required of you; then whose will those things be which you have provided?’

“So is he who lays up treasure for himself, and is not rich toward God.”

Then He said to His disciples, “Therefore I say to you, do not worry about your life, what you will eat; nor about the body, what you will put on. Life is more than food, and the body is more than clothing. Consider the ravens, for they neither sow nor reap, which have neither storehouse nor barn; and God feeds them. Of how much more value are you than the birds? And which of you by worrying can add one cubit to his stature? If you then are not able to do the least, why are you anxious for the rest? Consider the lilies, how they grow: they neither toil nor spin; and yet I say to you, even Solomon in all his glory was not arrayed like one of these. If then God so clothes the grass, which today is in the field and tomorrow is thrown into the oven, how much more will He clothe you, O you of little faith?”

“And do not seek what you should eat or what you should drink, nor have an anxious mind. For all these things the nations of the world seek after, and your Father knows that you need these things. But seek the kingdom of God, and all these things shall be added to you.”

ԳՈՀԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ՕՐ

Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներու տարածքին, ամենէն ժողովրդական տօներէն է Գոհաբանութեան Օրը: Տօն՝ որ կը զուգադիպի ամէն Նոյեմբերի չորրորդ Հինգշաբթի օրուան:

Տօնը, որ համազգային բնոյթ ունի, իր մէջ կը խտացնէ մարդկայնական ազնիւ գաղափարներ՝ երախտապարտութիւն, շնորհակալական զգացում, հիւրասիրութիւն, իրար օգնութիւն եւ ամենէն հիմնականը՝ Աստուածավախութիւն ու աղօթասիրութիւն:

Գոհաբանութեան Օրուան ծագումը սերտօրէն առնչուած է 1620 թուի Սեպտեմբեր 16-ին, Անգլիոյ Փլէյմութ (Plymouth) քաղաքէն «Մէյֆլաուր» նաւով գաղթականներուն, որոնք Ամերիկա կը հասնին 66 օր արկածախնդրական ու դժուարին ճամբորդութենէ մը ետք:

1620 թուի Փլէյմութի այս գաղթականները առաջին տարին կ'ապրին սաստիկ ցուրտ, յուսալքիչ եւ դժուարին տարի մը: Շատեր կը մահանան զանազան դժուարութիւններու բերումով:

1621-ին, գաղթականները բախտաւորութիւնը կ'ունենան աշնանային առատ բերք, հունձք ունենալու: Ժողովուրդին մէջ կը փոխուի ընկերային մթնոլորտը: Նոր կեանքի մէջ բարեւալ եւ յուսադրիչ հեռանկարներ կը տեսնուին: Այդ առիթով, ատենի կառավարիչ Ուիլյեմ Պրէտֆօրտ (William Bradford) կոչ կ'ուղղէ ժողովուրդին, որ ստացուած առատ բերքերուն համար կատարուի տօնախմբութիւն, աղօթելու եւ փառք տալու համար Աստուծոյ:

Կառավարիչը կը թելադրէ նաեւ տօնախմբութեանց սիրալիր կերպով մասնակից դարձնել ամերիկաձին բնիկները, առի գնահատութիւն անոնց գործակցութեան:

THANKSGIVING DAY

By Archbishop Shnork Kaloustian

Although Thanksgiving Day does not appear on the calendar of the Armenian Church, and although it is a civil holiday, nevertheless, there are good reasons which make it necessary that we should observe it even in our churches. One of the main reasons for this is that the origin and aim of Thanksgiving Day is religious. Another reason is that it is an American holiday, and we, as American citizens, have to observe it, not only by taking the day off but also by attending a church service.

The story of the first Thanksgiving in Plymouth does not need telling as I assume it is familiar to all of us. But mention must be made of the aims and purpose for which this holiday was established. George Washington has put it like this: “As a day of public Thanksgiving and prayer, to be observed by acknowledging with grateful hearts the many and signal favors of Almighty God.”

This proclamation urged the people “to beseech God to pardon our national and other transgressions, to promote the knowledge and practice of true religion and virtue, and to grant unto all mankind such a degree of temporal prosperity as He alone knows to be best”.

The expression of gratitude to God for His bounty, when He has supplied the necessary means and resources to satisfy the most primary human needs, is an idea which is by no means exclusively Christian; it belongs almost to all faiths. Nevertheless, in the Christian religion, following the personal example of our Savior, the obligation of thanksgiving has been emphasized from the very beginning.

The Epistles of St. Paul almost invariably start with expressions of thanksgiving like this: “I give thanks to my God always, Who has blessed us with every blessing in Christ”.

Our Prayer Book is full of prayers and hymns of thanksgiving. Our fathers found reasons for gratitude not only for the higher gifts of God, but for the most ordinary things in life. They thanked God, for example, for the light which we enjoy every day: “We give Thee thanks, O Lord our God, Who by Thy visible light hast given joy to all Thy creatures. We give Thee thanks, O Lord our God, Who by the divine

light of Thy commandments has enlightened all who believe in Thee.” Our fathers gave thanks to God even for that common nightly rest, which we hardly think of as something worthy to be thankful for. “Let us give thanks unto the Lord, Who by His own mercy has guided us in our daily labor and granted us to come to rest this night.”

Indeed, thankfulness to God is the heart of religion. It is nothing else but acknowledging God’s Providence and expressing the dependence of mankind on His bounty. It is also the mother of all other virtues. Thankfulness is the act of a noble heart. In hearts that are full of meanness and pride, virtues never grow. Without a sense of thankfulness it is hard, even impossible, to be sociable or religious. It is evident that all of us have our troubles and afflictions. The affliction of each person seems to him to be the greatest in the whole world. Sometimes our troubles blind us to such an extent that we cannot see all the beautiful things which surround us.

The Pilgrim Fathers considered it sufficient to give thanks to God because they had crude dwellings to shelter them, a few wild turkeys to feed them, and an abundant crop which would insure their food supply for the year. As far as our present material needs are concerned, we are a hundred times better off than the Pilgrim Fathers, but we, in our indifference, no longer consider that today to be sufficient grounds for giving thanks to God. In fact, many people do not even consider it necessary to express their thanks to God at all. Today we take many things for granted, and complain when we fail to obtain luxuries that we feel we should have. On Thanksgiving Day we may give half-hearted thanks, while inwardly we are bitter and complain about our bad luck on the other days of the year.

Plato, the famous Greek philosopher, gave thanks to God for three things: first, that God has created him a man and not a beast; second, that he was born a Greek, and not a barbarian; and third, that he was born a philosopher and not a common man. This way of thinking, however well-motivated, is evidently a selfish one. The Christians, that are better taught, turn the streams of their thanks into another channel. They give thanks to God: first, because God has created them after His own image; second, because they have been born and brought up as Christians; and third, and most especially, because God has given them grace to be faithful members of the Church. If this is true, if we really are faithful members of the Church, it is the greatest cause of thankfulness indeed, because it is the greatest grace given by God, and

maintained by us. For God has two dwellings, one in heaven, and the other in a faithful and thankful heart.

“If one should give me a dish of sand”, says a famous thinker, “and tell me there were particles of iron in it, I might look for them with my eyes, and search for them with my clumsy fingers, and be unable to detect them; but let me take a magnet and sweep through it, and how would it draw to itself the almost invisible particles by the mere power of attraction. The unthankful heart, like my finger in the sand, discovers no mercies; but let the thankful heart sweep through the day, and as the magnet finds the iron, so it will find in every hours some heavenly blessings, to be thankful for” (H. W. Beecher).

In fact the private and social blessings we enjoy in this country of God, the blessings of immunity, safety, liberty, and abundance of almost everything, are causes for the thanksgiving of a whole life.

Therefore let us express our sentiments not only by filling ourselves with well-cooked food, but also by some actual demonstration of thanks to the Almighty God who is the “Giver of all good and perfect Gifts.”

On this Day of Thanksgiving let us give hearty thanks to God for all visible and invisible gifts through which He has blessed us as a church and community. Most of all, however, let us praise God and give thanks for those good people, who have shown particular interest for their church, and those who have given not only from their material goods, but from their precious time and talent, doing big or small deeds voluntarily in their parish. The presence of such people should give the greatest joy and we should give special thanks to God for them, and extend the community’s thanks to these wonderful people. We should pray that God may accept their work and their toil for the benefit and prosperity of their parish. Their efforts for the church and community are in fact thanksgivings in action, speaking louder before God than our words. May God bless them and increase their number for the further benefit and progress of the Church and for the greater glory of His Holy name, which is blessed now, for ever and ever, Amen.

ԱՂՕԹՔ

Գրեց՝ Յովնան Արք. Տերտերեան

Յարութեան շունչը Քու անսահմանելի ուժին մէջ է: Նոր շունչին հաղորդ դարձուցիր նաեւ զիս: Դուն ես աղբիւրը կենաց: Իմ հոգու մէջ տեսիլք է դարձած Յարութեան շունչը, այն դարձած է ջահը իմ ողջ էութեան: Յարութեան շունչը դարձուր թթիւմորը քու հոգեւոր կեանքի, ով հաւատացեալ, քանզի այդ շունչն է ոգին նոր կեանքին:

Նորոգող հնութեանց Աստուած իմ անհասանելի. նորոգէ նաեւ իմ անձը յաւիտեանս յաւիտենից: Իմ հոգիէն բղիսում առնող ամէն աղօթքով Քեզի կը դիմեմ, որպէսզի նորոգես իմ մէջ հին մարդը, եւ նորին առաջնորդես զիս, որուն մէկնակէտը Դուն ես՝ Աստուած յաւիտենական:

PRAYER

By Archbishop Hovnan Derderian

The breath of the resurrection is in your ineffable power. You have allowed me to know this new breath, O Lord. You are the fountain of life. The breath of the resurrection has become a vision in my soul; it has become the torch of my entire being. Make the breath of the resurrection the yeast of your spiritual life, O faithful, for it is that breath the new life of the soul.

Renewer of the old, O Inscrutable God; renew also my person forever and ever. Every prayer emanating from my soul beseeches you to renew the old person in me and lead me to the new person, the core of which is you, O Eternal God.

Moral Story

Some time ago, a man punished his 3-year-old daughter for wasting a roll of gold wrapping paper. Money was tight and he became infuriated when the child tried to decorate a box to put under the Christmas tree.

Nevertheless, the little girl brought the gift to her father the next morning and said, "This is for you, Daddy."

The man became embarrassed by his overreaction earlier, but his rage continued when he saw that the box was empty. He yelled at her; "Don't you know, when you give someone a present, there is supposed to be something inside?"

The little girl looked up at him with tears in her eyes and cried;

"Oh, Daddy, it's not empty at all. I blew kisses into the box. They're all for you, Daddy."

The father was crushed. He put his arms around his little girl, and he begged for her forgiveness.

Only a short time later, an accident took the life of the child.

Her father kept the gold box by his bed for many years and, whenever he was discouraged, he would take out an imaginary kiss and remember the love of the child who had put it there.

Moral of the story:

Love is the most precious gift in the world.

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ՊԱՏՈՒԱԾՔ

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ...

Մարթին անունով կոշկակար մը կար, որ նկուղի մը մէջ կ'ապրէր ու ամբողջ օրը առանձին, գլուխը վար՝ կոշիկի մը վրայ կ'աշխատէր:

Օր մը, երագին մէջ մարդ մը կ'երեւի ու իրեն կ'ըսէ, թէ Աստուած պիտի գայ զինք այցելէ:

Կոշկակարը յաջորդ օրը բան չի կրնար աշխատիլ, ան կոշիկներու նայելու փոխարէն անընդհատ պատուհանէն դուրս կը դիտէր ու անհամբեր կը սպասէր թէ երբ պիտի գար Աստուած:

Մինչ անցորդներուն կը հետեւէր, կը նկատէ երիտասարդ մայր մը, ձեռքն ալ նորածին մը, որ շատ թեթև հագած էր՝ հակառակ ցուրտ օդին: Կոշկակարը անմիջապէս ներս կը հրաւիրէ զիրենք ու տաք թէյ կը հրամցնէ, բուրդէ ծածկոց մըն ալ կու տայ, որ մանուկը ցուրտէն պաշտպանուի: Կինը շատ շնորհակալ կ'ըլլայ ու կը մեկնի:

Աւելի ուշ, Մարթինը պատուհանէն կը նկատէ թէ տարիքոտ փռապանը պատանի մը կը հալածէր, դուրս կ'ելլէ ու կը տեղեկանայ թէ պատանին հաց մը գողցած էր իր հիւանդ մօրը տանելու համար... կոշկակարը կը վճարէ գողցուած հացին դրամը փռապանին ու հացը կու տայ տղուն: Տղան չէր գիտէր ինչպէս շնորհակալութիւն յայտնէր: Նոյն գիշերը, երբ Մարթին անկողինին մէջ պառկած կը մտածէր թէ ինչու Աստուած չեկաւ այցելութեան, յանկարծ աչքին դիմաց կ'երեւին բոլոր այն մարդիկը, որոնց ինք օգնած էր այդ օրուան ընթացքին, ու կ'անդրադառնայ, թէ Աստուած անուղղակիօրէն այցելած էր արդէն: Մարթինին սիրտը ջերմացած էր հիմա ու տարիներէ ի վեր առաջին անգամ ըլլալով, ան կը զգար, թէ ինք այլևս տխուր ու միայնակ չէ...

**Յայտարարութիւն
Հոգեհանգստեան Խնդրանքներ**

Հոգեհանգստեան խնդրանքները
հաճեցէք ներկայացնել մինչեւ
Հինգշաբթի կէսօր, որպէսզի կարելի
ըլլայ յիշել թերթիկին մէջ:

**Announcement
Requiem Service**

We ask those who wish to have hokehankisd
conducted for their loved ones on a given
Sunday, to please submit their names by
Thursday noon for printing in the Sunday
Bulletin.

HOME BLESSING

The home is a sacred place where family members maintain and share many values. It is also a place where they are charged and empowered with these values to live a peaceful and God-pleasing life. It is under this roof that all collectively form oneness in spirit and assume an important responsibility in the life of the community. It is in this place where they break bread and share joys and sorrows. Here the presence of the Omnipotent is felt since every family is a miniature of a "Little Church—Ecclesia." In this "Little Church" the inexhaustible love and the very generous blessing of God permeate.

For Home Blessing the priest takes with him wafer and incense, and blesses the bread, the water and the salt provided by the family. These three fundamental elements are essential life-giving gifts for human life. The priest asks from the Omnipotent God not to lessen these three gifts without which life becomes impossible or imperfect.

The bread, the water and the salt are symbols of God's infinite goodness and care. With the blessing of these great gifts the household is enriched spiritually and its existence perpetuated for the service of his Creator. Along with the bread, salt, and bread offered on a tray by the dwellers, the priest places also the wafer stamped with a crucifix and designs of grapes and wheat. The wafer is the presence of Christ in the home. The members of the family can either distribute the wafer among themselves or keep it in a jar along with flour, salt, or rice.

During Home Blessing it is customary to burn incense which symbolizes the burning of our souls with our Lord's love. In his supplication the Psalmist says, "Let my prayer be counted as incense before Thee." Through this ceremony everyone's faith is replenished and strengthened and the Lord's presence is felt.

FOR HOME BLESSING, PLEASE CALL
FR.MASHDOTS KESHISHIAN AT (818) 293-9098.

Facebook

Սիրելի համայնքի ժողովուրդ, կ'ուզենք յիշեցնել թէ՛ անոնք որոնք Facebook-ի անդամ չեն արձանագրուած, թող անդամագրուին և Add ընեն հետևեալ հասցէին՝ St-Kevork OR Կարդալով պիտի օգտուիք այնտեղ զետեղուած յօդուածները, հետևելով խօսքերը, հոգևոր պատմութիւնները, աղօթքները, քարոզները, հետաքրքրական նիւթերը և համայնքին իրադարձութիւնները, յայտարարութիւնները և դէպքերը:

Dear Community, we would like to remind you that by joining the St. Kevork - OR Facebook group, you will be able to find interesting articles, spiritual quotes and stories, prayers/sermons, important information, and announcements about our community activity events!

Membership Application

Սիրելի թանկագին համայնքի ժողովուրդ, այս անդամագրութեան թղթիկը շատ կարևոր է որպէս հայ քրիստոնեայ մեր պատկանելիութիւնը ցոյց տալու:

Ինչո՞ւ, վստահ ամէն մէկ անձ ունի իր ընտանիքը և հարազատ մայրը, որ կը նշանակէ թէ պատկանելիութիւն մը ունինք այսինչ կան այնինչ ընտանիքին, և մեր մայրերը որ մեզ դաստիարակած են : Իսկ մենք ալ որպէս մայր եկեղեցւոյ ընտանիքներ մկրտուած և դրոշմուած հոգևոր աւագանէն մեր նուազագոյն պարտականութիւնն է մեր հաւատարմութիւնը ցոյց տալու մեր մայր եկեղեցւոյ յաճախելով և անդամագրուելով, քանի միակ ճշմարտութիւնը ու ճանապարհը կ'առաջնորդէ և մեզի կու տայ հոգևոր սնունդ երթալու դէպի յաւիտենական կեանք:

Membership Application

Dear Community Members, our Church Membership Application is very essential for each of us as Armenians to show where we belong!

We each belong somewhere and have had a family who took care of us. As the families of our Mother Church, it is our responsibility, at the very least, to show our devotion and appreciation by regularly attending Church and becoming active members of our community.

ST. KEVORK ARMENIAN CHURCH OF OREGON

MEMBERSHIP APPLICATION

(please print & submit with \$50 payment)

TODAY'S DATE:			
NAME:	FIRST	MIDDEL	LAST
ADDRESS:	OCCUPATION:		
ADDRESS:	SKILLS:		
ADDRESS:	E-MAIL:		
CELL PHONE:	HOME PHONE:		
	DIOCESE NEWSLETTER		Opt In: YES / NO
RENEWING	YES / NO	\$50 ENCLOSED	YES / NO

if no, then please fill below

NEW MEMBERS ONLY			
BAPTISM DATE		BIRTH DATE	
BAPTISM CHURCH		BIRTH PLACE	
BAPTISM LOCATION		WEDDING DATE	

I hereby apply for membership in the St. Kevork Armenian Apostolic Church of Portland, Oregon, and I attest that I have been baptized and/or Chrismated in the Armenian Church, and that I accept the doctrines, hierarchical authority, canons, and rites thereof, and that I am not a member of another church. I promise to attend church, and faithfully fulfill my obligations to the church and to adhere to the By-Laws of the Western Diocese of the Armenian Church of North America. **I also understand that any information that I have provided here may be used by the Diocese for their record keeping and for communication with parishioners.**

X _____

OFFICIAL CHURCH USE ONLY	
APPROVED BY	
SIGNED BY	X

ST. KEVORK ARMENIAN CHURCH

9TH ANNUAL CHRISTMAS BALL

*Saint George Antiochian Church Banquet Hall
2101 NE 162nd Ave, Portland, OR 97230*

**SATURDAY
DECEMBER 21ST, 2019
6PM - 12AM**

Adults \$75 Children (5-12) \$35

Tickets must be purchased by December 14th

For tickets please call: Artur Nazaretyan 360-909-0377

Bernie Vanisky 503-460-7926

Mher Sharyan 503-997-8222

Come join us for delicious food, music and more!

www.oregonarmenianchurch.com

info@oregonarmenianchurch.com

